

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Слідче управління Головного Управління Національної поліції
в Херсонській області

73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру особі у вчиненні
кримінальних правопорушень (злочинів)

м. Миколаїв

28 грудня 2023 року

Заступник начальника відділу СУ ГУНП в Херсонській області підполковник поліції Петренко Василь Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42023230000000220 від 28.04.2022 за ознаками складу кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1, ч. 4 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів, для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Дмитрук Олені Леонідівні, 15.01.1972 року народження, громадянці України, українцю, уродженці м. Херсон, яка зареєстрована за адресою: м. Херсон, вул. Московська, буд. 20, кв. 10, раніше не судимій, яка не є депутатом будь-якого рівня,

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

-ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто у колабораційній діяльності, а саме – добровільному зайняттю громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, добровільне обрання до таких органів, а також участь в проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території та публічні заклики до проведення таких незаконних виборів на тимчасово окупованій території;

-ч. 2 ст. 111 КК України – державній зраді, тобто діяння, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній,

економічній чи інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинено в умовах воєнного стану;

- ч. 4 ст. 111-1 КК України - тобто у колабораційній діяльності, а саме провадження господарської діяльності у взаємодії з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф (далі російська федерація).

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

22 лютого 2022 року президент рф направив до ради федерації звернення про використання зс рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 "Про введення воєнного стану в Україні", затвердженим Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, в Україні з 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб введено воєнний стан, який продовжується у визначеному законом порядку.

З 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями зс рф і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Статтями 36 та 38 Конституції України визначено, що громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Політичні партії в Україні сприяють формуванню і вираженню політичної волі громадян, беруть участь у виборах. Членами політичних партій можуть бути лише громадяни України. Обмеження щодо членства у політичних партіях встановлюються виключно цією Конституцією і законами України.

Утворення і діяльність політичних партій та громадських організацій, програмні цілі або дії яких спрямовані на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підлив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення, забороняються.

Аналогічні положення містяться у статті 5 Закону України «Про політичні партії в Україні».

За статтею 141 Конституції України до складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років. Припинення повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради має наслідком припинення повноважень депутатів відповідної ради.

Частиною першою статті 19 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в умовах воєнного стану забороняється проведення виборів до органів місцевого самоврядування, а також виборів до Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Аналогічні заборони встановлено також Виборчим кодексом України.

Організація і проведення виборів на території суверенної незалежної України мають здійснюватися відповідно до положень Конституції України та законів України і лише тими органами, які утворені на уповноваженні на це законами України.

На сьогодні таких органів на тимчасово окупованих територіях України немає. Центральна виборча комісія жодних дій щодо організації, підготовки та проведення виборів до органів місцевого самоврядування, а також виборів до Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим на тимчасово окупованих територіях не вчиняла.

Водночас, на окупованій частині Херсонської області представниками окупаційної адміністрації на виконання вимог військово-політичного керівництва РФ у березні – вересні 2022 року було організовано попередні так зване голосування по «кандидатах в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» з метою формування так званих законодавчих органів влади та представницьких органів муніципальних утворень РФ на тимчасово окупованих територіях.

Громадянка України Дмитрук О.Л. прийняла участь в проведенні вище зазначених незаконних та протиправних виборах на тимчасово окупованій території та публічно закликала до проведення таких незаконних та протиправних виборів, за наступних обставин.

Так, у березні - вересні 2022 року (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), Дмитрук О.Л., у порушення порядку, встановленого Конституцією України та Законами України, прийняла участь у

так званому попередньому голосуванні по «кандидатах в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, добровільно набула статусу «кандидата в депутати», для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області.

Дмитрук О.Л., у період з березня по вересень 2023 року (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), переслідуючи прямий умисел направлений на участь в проведенні незаконних виборів та публічних закликів до проведення таких незаконних виборів на тимчасово окупованій території за результатами так званого «попереднього голосування» набрала 4152 голосів виборців.

У результаті вчинення дій направлених на участь в проведенні незаконних виборів Дмитрук О.Л. стала лідеркою у так званому попередньому голосуванні по «кандидатах в депутати», для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області.

У подальшому Дмитрук О.Л. у період з березня по вересень 2023 року (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), переслідуючи прямий умисел направлений на участь в проведенні незаконних виборів та публічних закликів до проведення таких незаконних виборів на тимчасово окупованій території, прийняла участь як кандидат від партії «Єдина Росія» у виборах депутатів так званої «Херсонської обласної Думи» на території окупованих м. Нова Каховка, Голопристанського, Генічеського районів Херсонської області.

У так званих «передвиборних турах» та виступах у засобах масової інформації кандидат в депутати Дмитрук О.Л., закликала до адаптації місцевого населення до порядків та законів рф, популяризувала владу рф, анонсувавши виділення окупаційною владою гуманітарної допомоги, вирішення житлово-побутових проблем місцевого населення окупаційною владою, тим самим, здійснюючи психологічний тиск та спонукаючи залучення населення до участі у так званих виборів «депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, зобов'язувала громадян України, які проживали на окупованих територіях, отримати паспорт громадянина рф для участі у так званих «виборах» та закликала голосувати за неї під час так званих виборів «депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, обіцяючи підтримку у разі її обрання «депутатом».

10.09.2023 за результатами оприлюднених «Виборчою комісією Херсонської області» результатів виборів до депутатів «Херсонської обласної Думи» обрано Дмитрук Олену Леонідівну від партії «Єдина Росія».

Дмитрук О.Л. у вересні 2023 року будучи депутатом так званої «Херсонської обласної Думи» діючи умисно, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та незалежності України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні

наслідки та бажаючи їх настання, сповідуючи проросійські погляди, добровільно погодилась та зайняла у результаті обрання посаду у незаконних органах влади, що пов'язана із виконанням організаційно-розпорядчих функцій, першого заступника голови «Херсонської обласної Думи».

Таким чином, Дмитрук О.Л. у період з березня по вересень 2023 року:

- закликала до адаптації місцевого населення до порядків та законів рф;
- популяризувала владу рф, анонсувавши виділення окупаційною владою гуманітарної допомоги, вирішення житлово-побутових проблем місцевого населення окупаційною владою, тим самим, здійснюючи психологічний тиск та спонукаючи залучення населення до участі у так званих виборів «депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області;

- зобов'язувала громадян України, які проживали на окупованих територіях, отримати паспорт громадянина рф для участі у так званих «виборах» та закликала голосувати за неї під час так званих виборів «депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, обіцяючи підтримку у разі її обрання «депутатом»;

- добровільно погодилась та була обрана на посаду пов'язану з виконанням організаційно – розпорядчих функцій у незаконному органу влади, створеному на тимчасово окупованій території, першого заступника голови «Херсонської обласної Думи».

У такий спосіб, громадянка України Дмитрук Олена Леонідівна, 15.01.1972 року народження, підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, добровільне обрання до таких органів, а також участь в проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території та публічні заклики до проведення таких незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Крім того, згідно зі ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, на права, свободи, честь і гідність інших людей.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією

частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф Володимир Путін, а також інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи в порушення вимог п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з присудженням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу. Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та рф уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований рф 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

Статтями 36 та 38 Конституції України визначено, що громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Політичні партії в Україні сприяють формуванню і вираженню політичної волі громадян, беруть участь у виборах. Членами політичних партій можуть

бути лише громадяни України. Обмеження щодо членства у політичних партіях встановлюються виключно цією Конституцією і законами України.

Утворення і діяльність політичних партій та громадських організацій, програмні цілі або дії яких спрямовані на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення, забороняються.

Аналогічні положення містяться у статті 5 Закону України «Про політичні партії в Україні».

За статтею 141 Конституції України до складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років. Припинення повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради має наслідком припинення повноважень депутатів відповідної ради.

Частиною першою статті 19 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в умовах воєнного стану забороняється проведення виборів до органів місцевого самоврядування, а також виборів до Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Аналогічні заборони встановлено також Виборчим кодексом України.

Організація і проведення виборів на території суверенної незалежної України мають здійснюватися відповідно до положень Конституції України та законів України і лише тими органами, які утворені на уповноважені на це законами України. На сьогодні таких органів на тимчасово окупованих територіях України немає. Центральна виборча комісія жодних дій щодо організації, підготовки та проведення виборів до органів місцевого самоврядування, а також виборів до Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим на тимчасово окупованих територіях не вчиняла.

22 лютого 2022 року президент рф направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил (далі – ЗС) РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині ранку президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану, строк дії якого в подальшому продовжено.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із

застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області, у тому числі м. Нова Каховка, м. Каховка, Голопристанський та Генічеський райони Херсонської області, захоплено військовослужбовцями зс рф і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих рф, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 (зі змінами від 13.01.2023 № 14, від 09.02.2023 № 41, від 20.02.2023 № 56, від 06.03.2023 №80, від 09.03.2022 №84, від 25.04.2023 №125).

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, громадянка **України Дмитрук Олена Леонідівна, 15.01.1972 року** народження року, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань та життєвого досвіду для розуміння факту захоплення рф з 24.02.2022 та подальшої окупації частини території Херсонської області, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на вчинення державної зради, переслідуючи мету заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності, державній та економічній безпеці України, **прийняла рішення допомагати рф у цій підривній діяльності у період воєнного стану**, тобто передбачала, усвідомлювала характер своїх суспільно небезпечних дій і бажала настання суспільно небезпечних наслідків.

Підтримуючи дії представників рф, направлені на ослаблення національних інтересів України, зміни меж її території і поширення на неї впливу рф, становлення і зміцнення окупаційної влади, сприяння державі-агресору її представникам у порушенні суверенітету України та її окупації, перешкоджання її економічному розвитку та євроінтеграційному курсу, встановлення контролю над політичними та економічними процесами в Україні, Дмитрук О.Л., з початку широкомасштабного вторгнення рф на територію України і до теперішнього часу здійснює комплекс активних дій, направлених на підрив основ національної безпеки та завдання шкоди

суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та економічній безпеці України, за наступних обставин.

Так, на окупованій частині Херсонської області представниками окупаційної адміністрації на виконання вимог військово-політичного керівництва рф у березні – вересні 2022 року було організовано попереднє так зване голосування по «кандидатах в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія», з метою формування так званих законодавчих органів влади та представницьких органів муніципального рівня рф на тимчасово окупованих територіях, що є грубим порушенням державного суверенітету та територіальної цілісності України, встановлених Конституцією України.

Подалі, у березні - вересні 2022 року (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), Дмитрук О.Л., умисно, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, в порушення Конституції України, Виборчого кодексу України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Закону України «Про політичні партії в Україні» прийняла участь в проведенні незаконних та протиправних виборів на тимчасово окупованій території, так вона набула добровільно статусу «кандидата в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, приймала активну участь у «передвиборних турах» на території м. Нова Каховка, Голопристанського, Генічеського районів Херсонської області та виступах у засобах масової інформації окупаційної влади, де проводила агітаційну роботу серед місцевих мешканців, розповсюджуючи інформації про проведення так званих «виборів депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, агітувала до здійснення адаптації місцевого населення до порядків та законів рф, популяризувала владу РФ, зобов'язувала громадян України, які проживали на окупованих територіях, отримати паспорт громадянина рф та голосувати за неї під час так званих виборів «депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, що потягло до надання країні-агресору їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану.

У такий спосіб, громадянка України Дмитрук Олена Леонідівна, 15.01.1972 року народження, підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, що вчинено в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Крім того, згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і

незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф, а також інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

Так, 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі ООН). До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння,

заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є, застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави:

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих

кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.
24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та рф уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України. Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська,

Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська. Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент рф направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил (далі ЗС) рф за межами рф, яке було задоволено. 24 лютого 2022 року, близько 5 години ранку президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

У період з 24.02.2022 по теперішній час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями зс рф та на даний час вона знаходиться під окупацією держави-агресора.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі тимчасово окупована територія) це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Так, **Дмитрук О.Л.** у період з 24.02.2022 по 20.10.2023 знаходячись на території міста Херсон та Херсонської області (більш точне місце в ході досудового розслідування не встановлено), достовірно знаючи про окупацію території Херсонської області зс рф, створення на території міста Херсона так званої окупаційної «Військово-цивільної адміністрації Херсонської області», діючи умисно, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та незалежності України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх

дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, сповідуючи проросійські погляди, з метою провадження господарської діяльності у взаємодії з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, в тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, **вчинила дії направлені на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, та Херсонської області.**

Дмитрук О.Л. продовжуючи реалізовувати свій протиправний умисел направлений на провадження господарської діяльності з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона та Херсонської області, розуміючи, що для провадження господарської діяльності необхідно створити юридичні особи згідно російського законодавства, так званого «Федерального закону від 08.08.2001 № 129-ФЗ «Про державну реєстрацію юридичних осіб та індивідуальних підприємств» створила 16.08.2023 шляхом реєстрації в так званому «Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та єдиному державному реєстрі індивідуальних підприємств» Товариство з обмеженою відповідальністю «Новокаховський Хлібзавод» за адресою: Херсонська область, м. Нова Каховка, вул. Торгова, буд. 1.

Дмитрук О.Л. перебуваючи на посаді так званого Генерального директора ТОВ «Новокаховський Хлібзавод» у період з 18.06.2023 по вересень 2023 (більш точної дати під час досудового розслідування не встановлено) знаходячись у м. Нова Каховка Херсонської області, достовірно знаючи про окупацію території Херсонської області зс рф, створення на території міста Нова Каховка так званої окупаційної «Новокаховської міської військово-цивільної адміністрації», діючи умисно, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та незалежності України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, сповідуючи проросійські погляди здійснювала господарську діяльність у взаємодії з так званою «Новокаховською міською військово-цивільною адміністрацією», а саме відповідно до отриманих заявок з так званої адміністрації міста:

- організувала роботу ТОВ «Новокаховський Хлібзавод» у частині випікання соціального хлібу який популяризуючи російську владу передавала в якості допомоги від так званої «Новокаховської міської військово-цивільної адміністрації» населенню;

- організувала роботу ТОВ «Новокаховський Хлібзавод» у частині випікання хлібних продуктів які передавала військовим російської федерації, що знаходились на тимчасово окупованій території Херсонської області.

Крім цього, у невстановлений під час досудового розслідування час, але не пізніше 11.10.2022, Дмитрук О.Л. будучи власником ПРАТ "ХЕРСОНЛІФТ" код ЄДРПОУ 03565866, з метою провадження господарської діяльності у взаємодії з незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, в тому числі окупаційною адміністрацією держави-

агресора, зареєструвала ПРАТ "ХЕРСОНЛІФТ" у так званому «Реєстрі юридичних осіб, які здійснюють діяльність в Херсонській області».

27.06.2022 так званою «Податковою службою Херсонської області» ПРАТ "ХЕРСОНЛІФТ", зареєстровано в «Реєстрі юридичних осіб, які здійснюють діяльність в Херсонській області» за номером № 1022101365.

Поряд з цим, не пізніше 11.10.2022 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Дмитрук О.Л., знаходячись в місті Херсон Херсонської області (більш точне місце в ході досудового розслідування не встановлено), продовжуючи реалізацію свого протиправного умислу спрямованого на провадження господарської діяльності з незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, в тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, відкрила в так званому «Публічному акціонерному товаристві Промсвязьбанк» розташованому у м. Москва, розрахунковий рахунок № 40807810700000001812 у валюті російської федерації.

Надалі Дмитрук О.Л., зобов'язала сплачувати замовників кошти за здійснення технічного обслуговування ліфтів на розрахунковий рахунок № 40807810700000001812 та в касу підприємства.

Таким чином Дмитрук О.Л. з метою провадження господарської діяльності у взаємодії з незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, в тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора:

- організувала внесення у так званий «реєстр юридичних осіб які здійснюють діяльність в Херсонській області» ПРАТ "ХЕРСОНЛІФТ";
- організувала відкриття ПРАТ "ХЕРСОНЛІФТ" розрахункового рахунку № 40807810700000001812 у «Публічному акціонерному товаристві Промсвязьбанк» розташованому у м. Москва;
- організувала оплату послуг ПРАТ "ХЕРСОНЛІФТ" на розрахунковий рахунок № 40807810700000001812 відкритий у «ПАТ Промсвязьбанк» головний офіс якого розташований у м. Москва;
- організувала роботу ТОВ «Новокаховський Хлібзавод» у частині випікання соціального хлібу, який популяризуючи російську владу передавала в якості допомоги від так званої «Новокаховської міської військово-цивільної адміністрації», населенню;
- організувала роботу ТОВ «Новокаховський Хлібзавод» у частині випікання товарів які передавала військовим російської федерації, що знаходились на тимчасово окупованій території Херсонської області.

У такий спосіб, громадянка України Дмитрук Олена Леонідівна, 15.01.1972 року народження, підозрюється у колабораційній діяльності, а саме провадження господарської діяльності у взаємодії з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Заступник начальника відділу СУ
ГУНП в Херсонській області
підполковник поліції

Василь Миколайович ПЕТРЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор Спеціалізованої екологічної прокуратури
Херсонської обласної
прокуратури

«~~28~~» грудня 2023 року

Михайло Михайлович МИХЕЙЧЕНКОВ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять тасмницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове

розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний зобов'язаний:

1). прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2). виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3). підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мене повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручена, права підозрюваного роз'яснені.

Підозрюваний _____

(прізвище, ініціали, підпис)

Захисник _____

(прізвище, ініціали, підпис)

-«16» год. «02» хвилин «28» грудня 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Заступник начальника відділу СУ
ГУНП в Херсонській області
підполковник поліції**

Василь Миколайович ПЕТРЕНКО